

ת"פ 10852/11/12 - פרקליטות מחוז מרכז נגד אושרי בוסקילה, אדם כהן, זיו משה

בית משפט השלום בראשון לציון

01 אפריל 2015

ת"פ 10852-11-12 פרקליטות מחוז
מרכז נ' בוסקילה(עציר) ואח'
ת"פ 10857-11-12

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה
נגד
הנאשמים
1..אושרי בוסקילה
2..אדם כהן
3..זיו משה

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד סוזן טוחי

הנאשמים 1 ו- 2 וב"כ עו"ד שירלי אוחיון ממשד עו"ד ירון פורר

נאשם 3 וב"כ עו"ד רמי שלבי

[פרוטוקול הושמט]

מז דין

הרקע.

כתב האישום המקורי שהוגש בתיק זה תוקן פעמיים במהלך הדיונים שלפני, ומן הסתם, במסגרת משא ומתן בין הצדדים. בדיון שהתקיים לפני ביום 20.11.13, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה ביניהם. על פי ההסכמה כתב האישום יתוקן בשנית, הנאשמים יודו ויורשעו על פי הודייתם בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות המיוחסות להם, ובטרם טיעונים לעונש, יופנו לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש. התביעה הודיעה כי עמדתה לעונש היא למאסר בפועל "ממש" דהיינו לא כזה שירוצה בעבודות שירות ולעונשים נלווים.

כפי שהוצהר כך היה. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הורשעו והופנו לשירות המבחן.

עמוד 1

במה הודו והורשעו הנאשמים. הנאשמים הודו כי מול נקודת המשטרה בנס ציונה ממוקם אולם אירועים בשם "ויטראז". בבעלות נאשם 1 רכב מסוג מזדה. הנאשמים הודו כי בתאריך 29.10.12 התקיימה באולם האירועים חתונה. נאשם 2 אשר בעבר למד אצל אבי הכלה, מכיר את המשפחה וידע אודות קיומה של החתונה באותו מועד. עובר למועד החתונה הכין נאשם 2 רשימת ציוד ומשימות לצורך ביצוע גניבה או פשע. הרשימה על פי כתב האישום כללה: "פאות, משקפיים, תיק צד, מפה, מכונית, לדאוג למספר רכב, קרטון ריק, שוקר, אוזניות, כובעים של דתיים, משקפי "ראיה", נעלים צבאיות, כובע שחיה, 2 סכינים יפניים, מטפחת לעיניים וכפפות בד."

בתאריך 29.10.12 בשעה 22:30 או בסמוך לכך, אסף נאשם 1 ברכבו את הנאשמים 2 ו-3 מבתיים בעיר ראשון לציון. בנסיבות אלה החליפו הנאשמים את לוחיות הרישוי ברכב באופן שהלוחית המצויה בקדמת הרכב שונה מזו שמאחור. בהמשך לכך, לקחו הנאשמים עמם ברכב חפצים שפורטו בכתב האישום: סכין, שוקר חשמלי, מברג, מספרים, כובע גרב שחור שנועד לכיסוי הראש עם חורים מוכנים לעיניים, כובע גרב נוסף, כובע מצחייה, פאה בצבע שחור ושני זוגות כפפות בצבע שחור.

בתאריך 30.2.12 סמוך לפני השעה שתיים לפנות בוקר, המתו הנאשמים ברכב בסמוך לאולם האירועים, כאשר חזית הרכב פנתה לאולם. נאשם 1 נהג ברכב ואילו נאשמים 2 ו-3 ישבו ברכב מאחור. הנאשמים המתו לכך שאחורני האורחים יעזבו את האולם ובעלי השמחה יצאו עם המתנות בידיהם. סמוך לשעה זו, הבחין שוטר סיור ממשטרת נס ציונה בשלושת הנאשמים ברכב ובחן את מעשיהם. נאשם 1 אשר הבחין בשוטר, התניע את הרכב ונסע מהמקום. כיוון שהדבר עורר את חשדו של השוטר, נסע אחריהם בניידת משטרה. במהלך הנסיעה פתח נאשם 3 את הדלת האחורית של הרכב והשליך את הסכין מתוך הרכב לכביש. סמוך לאחר מכן נעצרו הנאשמים.

הנאשמים הורשעו בעבירות של הימצאות בנסיבות מחשידות בכוונה לבצע גניבה או פשע כשפניהם רעולים או מושחרים או מוסווים בדרך אחרת, זיוף סימני רכב, ונאשם 3 הורשע גם בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

כמו כן, על פי האישום השני הודה נאשם 3 כי החזיק בביתו שתי מחסניות לנשק האחת הכילה 25 כדורים בקליבר 5.56 מ"מ ושהשנייה 30 כדורים בקליבר 7.62 מ"מ. לפיכך הורשע הנאשם גם בעבירה של החזקת תחמושת בלא רשות על פי דין.

כאן המקום להעיר כי מלכתחילה יוחסו לנאשמים קשירת קשר לפשע והעבירות הנלוות של החזקת הסכין ושינוי זהות של רכב שכן על פי כתב האישום המקורי מצאה התביעה כי הנאשמים קשרו קשר לשדוד המתנות החתונה. אלא נראה כי משום בעיות ראייתיות באו לכדי הסכמה לשנות מעובדות כתב האישום כפי שפרטתי לעיל.

התסקירים.

כאמור, הנאשמים הופנו לשירות המבחן. בעקבות כך הוגשו שלושה תסקירים.

עיון בשלושת התסקירים מגלה כי מדובר בשלושה חברים משנים רבות, אשר בנקודת זמן הרלבנטית לכתב האישום חברו יחדיו לבצע עבירה. נראה כי השיקולים לכך היו כספיים דהיינו על מנת להפיק רווח מהיר. כמו כן, עולה מהתסקירים שהרקע החברתי כלכלי של השלושה דומה עד כדי זהה. השלושה למדו לימודים על תכונים חלקיים, שירתו שירות חלקי בצה"ל, שלושתם מצויים כיום, בנתיב חיים נורמטיבי של עבודה ופרנסה.

באשר לשני הנאשמים: נאשם 1 ונאשם 2 התסקירים חיוביים ביותר והם ממליצים להימנע מלהשית עליהם עונש של מאסר בפועל. באשר לנאשם 1 ממליץ שירות המבחן להשית מאסר מותנה ושל"צ ובאשר לנאשם 2 מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. עיון בתסקיר המתייחס לנאשם 3 מגלה שוני ביחס לאחרים. לא אפרט מהאמור בתסקיר אך לאחר בחינת כל הנתונים הרלבנטיים מצא שירות המבחן להימנע מהמלצה טיפולית והטלת עונש קונקרטי אשר ימחיש חומרת התנהגותו ויהווה גורם מרתיע בעתיד.

טיעונים לעונש.

באת כוח התביעה אף היא מצאה להבחין בין הנאשמים. ראשית, התביעה מיתנה במידה רבה, יש לומר, עמדתה לעונש באשר לנאשמים 1 ו-2 שכן, מעתירה למאסר בפועל "ממש" הסכימה התביעה לעונש של מאסר בעבודות שירות. הנימוק לכך מבוסס על האמור בתסקירי שירות המבחן, ומצאתי להעיר כי יש להעריך התביעה בעניין זה, אשר במקום לתקוף האמור בתסקירים שסותר עמדת התביעה לעונש, כפי שלעיתים, לצערנו נעשה, מצאה התביעה - הפרקליטות - להתחשב באמור ובמומלץ בתסקירי שירות המבחן. באשר לנאשם 3, הרי שלנוכח העובדה כי הורשע בשתי עבירות נוספות: החזקת סכין והחזקת תחמושת, כמו גם לנוכח עברו הפלילי, אף שאינו מכביד, עתרה התביעה להשית על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

באת כוח הנאשם 1 ו-2 ביקשה להקל בעונשם. עיקר הטיעון מבוסס על נסיבות הנאשמים כיום, ובמיוחד על האמור בתסקירי שירות המבחן, שאין ספק כי מדובר בתסקירים חיוביים ביותר.

בא כוח נאשם 3 ביקש אף הוא להקל בעונשו של הנאשם. ראשית, לא מצא כי קיימת הבחנה ממשית בינו לבין האחרים מבחינת העבר הפלילי, שהרי מדובר בעבר פלילי שאינו מכביד, באחד הסתיים משפטו בעבירה של אלימות כלפי בת זוג באי הרשעה משנת 2009 ועבירה אחרת היא של העדר מן השירות משנת 2005. כמו כן, מצא שאין בעבירות הנוספות שבגינן נדון בתיק זה כדי גורם מבחין משמעותי בינו לבין הנאשמים האחרים.

דיון והכרעה.

אקדים ואומר כי בניגוד לרושם שנוצר בעת הטיעונים לעונש, במיוחד על ידי באי כוח הנאשמים, המקרה שלפני חמור ביותר. איני מתעלם כי כתב האישום מותן בעקבות בעיות ראייתיות, אך גם על פי העובדות שבכתב האישום לאחר שתוקן ומותן, עדיין מדובר במקרה חמור. מדובר בחבורה של שלושה - בחורים צעירים - שהתארגנה בדרך דומה לזה של מבצע צבאי, תכנון מוקדם, הכנת כלים לביצוע עבירות, תחילת ביצוע, תוך הכנת כלי תחבורה שזהותו שונתה ולמעשה

הוסוותה, כל אלה הן נסיבות הקשורות בביצוע העבירה שיש בהן כדי להחמיר וכפי שמורה אותנו תיקון 113 לחוק העונשין, לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל ובמקרה זה, דעתי היא למאסר בפועל "ממש" למרות שאין לנאשמים 1 ו-2 עבר פלילי ולנאשם 3 אין עבר פלילי מכביד.

אלא שלפני מונחים שלושה תסקירים. העולה מתוך התסקירים היא תמונה של שלושה בחורים צעירים, שמצאו לחבור על מנת לבצע פעילות עבריינית אף על פי שאין הם עבריינים באורח חייהם ובאים ממשפחות נורמטיביות. מעשי הנאשמים על פי כתב האישום הוא ללא ספק חריג להתנהלותם היומיומית אז, כמו גם כיום. חריג המעורר תמיהה אך יש ומעשי בני אדם אינם מובנים לאדם מן החוץ.

אף שכאמור אני סבור כי העונש ההולם ראוי היה להיות עונש מאסר בפועל ולו לתקופה קצרה, מאסר שלא ירוצה בעבודות שירות, הרי שלא אהיה קטגור יותר מהקטגור, וככל שהתביעה הביעה עמדה מקלה באשר לנאשמים 1 ו-2 אקבל עמדה זו.

ההתלבטות הקשה היא באשר לנאשם 3. תסקיר שירות המבחן אינו עומד לצידו לפי שלא מצא לגלות מוטיבציה ממשית לקבל סיוע במצבו, סיוע ששירות המבחן מצא כי נחוץ הוא לנאשם. השאלה הקשה היא האם אכן, חלקו של הנאשם במעשים שבכתב האישום שונים במידה כזו של חומרה משני חבריו, עד כי שונה מהם יגזר דינו, היינו מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא ואילו חבריו יזכו לעונש קל יותר. ספק רב בעיני ונראה כי לנוכח נסיבות המקרה, יהיה בכך כדי פגיעה בעקרון חשוב של אחדות הענישה, המבוסס על שיקולים של צדק במשפט הפלילי, אשר הינם שיקולים כבדי משקל.

באשר לעברו הפלילי של נאשם 3, אני מוצא כי עבירה של העדר מן השירות מלפני כתשע שנים ועבירה של אלימות כלפי בת זוג מלפני למעלה מחמש שנים שההליך הסתיים בלי הרשעה, הוא מרכיב משמעותי בהבחנה בין הנאשם 3 לבין השניים האחרים. כמו כן, באשר להחזקת הסכין, אשר יוחסה לנאשם זה כיון שהוא זה שזרק אותו הרי מדובר באחד מהפריטים שהחבורה נטלה בצוותא חדא לביצוע העבירות, אני מוצא שיש בכך כדי לייחד הנאשם מחבריו. כמו גם הוא הדין באשר למחסניות. אני מקבל הסברו של הנאשם שמדובר במחסניות שנשכחו אצלו מתקופת השירות הצבאי.

אשר על כן, לא בלי התבלטות החלטתי שלא להבחין בעונשים שאשית על השלושה שכן העונש שיושת עליהם יהיה מאסר שירות בעבודות שירות וענישה נלווית. ההבחנה היחידה שמצאתי לעשות היא באשר לנאשם 3 אשר עליו אטיל עונש מאסר ארוך יותר, אף הוא שירות בעבודות שירות.

אלה העונשים שאני משית על כל אחד מהנאשמים:

לנאשמים 1 ו-2:

4 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשמים והם יודעים פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות.

באשר לנאשם 1 אציין כי מועד תחילת העבודות חלף אלא שחוות הדעת בתוקף למשך חצי שנה ולפיכך נראה כי יכול הנאשם להתחיל בריצוי העונש ביום 15.4.15 - וכך אני מורה.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור מי מהנאשמים עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב.

כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך 1,500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 1.6.15.

באשר לרכב שמספרו 36-295-19, הריני מורה על חילוטו.

לנאשם 3:

6 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות כפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם הוא יודע פרטיה לרבות מועד תחילת העבודות.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין - החזקת נכס חשוד כגנוב כמו גם לא יעבור עבירה של החזקת סכין ועבירה של החזקת נשק לרבות תחמושת שלא כדין.

הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ש"ח או חודש מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהיה ביום 1.6.15.

ככל שהנאשמים הפקידו סכומי כספים כערובה לשחרורם בתיק מ"ת 10857-11-12, הרי שסכומי הקנסות ישולמו מתוך ההפקדות. ככל שיהיו יתרות הרי הן תוחזרנה למפקיד.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

מוציאים:

יעשה בהם כפי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה, 01/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה נאשם 3

אני נעתר לבקשת עיכוב ביצוע תחילת ריצוי עונש המאסר בעבודות שרות לנאשם 3, עד יום 26.5.15.

ככל שלא יחול שינוי בעניין תחילת ביצוע עונש המאסר בעבודות שרות הרי שלמען הסר ספק תחילת עבודות השרות יהיו ביום 26.5.15.

עותק מהחלטה זו המתייחסת לנאשם 3 יועבר לממונה על עבודות השרות בשב"ס.

עמוד 6

ניתנה והודעה היום י"ב ניסן תשע"ה, 01/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי